

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 24 grudnia 1956 r.

Nr 104

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 1197 — nr 782 z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego 1233
1198 — nr 790 z dnia 15 grudnia 1956 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad zaliczenia środków pracy do środków trwałych 1233

ZARZĄDZENIA:

- 1199 — nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego 1233
1200 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki 1234
1201 — Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 15 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 18 maja 1956 r. w sprawie sprzedaży niektórych samochodów osobowych nabywcom indywidualnym 1236

1197

UCHWAŁA Nr 782 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1956 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się począwszy od roku 1957 czas letni i zimowy na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. Dzień oraz godzinę wprowadzenia czasu letniego i zimowego określa Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Energetyki przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Kolei.

§ 3. Traci moc uchwała Rady Ministrów z dnia 21 wrześ-

nia 1949 r. w sprawie stosowania czasu środkowo-europejskiego na obszarze Państwa (Monitor Polski Nr A-71, poz. 906).

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1198

UCHWAŁA Nr 790 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1956 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad zaliczenia środków pracy do środków trwałych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 1092 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie zasad zaliczenia środków pracy do środków trwałych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-104, poz. 1615 i z 1955 r. Nr 54, poz. 633) wprowadza się następującą zmianę:

Po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Środki pracy, których okres użytkowania przekracza 1 rok, o wartości ponad 300 zł, lecz poniżej 1000 zł, nabyte przed dniem 1 stycznia 1956 r. i zaliczone do środków trwałych, należy przekwalifikować na przedmioty nietrwale.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1199

ZARZĄDZENIE Nr 379 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1956 r.

o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień pań-

stwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) rozciąga się na państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

2. Upoważnia się właściwych ministrów do dostosowania przepisów wymienionej w ust. 1 uchwały do warunków działalności państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 2. Upoważnia się właściwych ministrów do rozciągnięcia przepisów wymienionej w § 1 uchwały na podległe im przedsiębiorstwa transportowe, usługowe i obrotu towarowego, z odpowiednim dostosowaniem przepisów do specyfiki branżowej tych przedsiębiorstw.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1200

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) i zarządzenia nr 335 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie planowania i produkcji uprawnia się przedsiębiorstwa resortu kultury i sztuki, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, do:

1) ustalania i zatwierdzania szczegółowych, sporządzonych na podstawie instrukcji Ministra Kultury i Sztuki planów we wszystkich wskaźnikach zarówno ilościowych, jak i jakościowych, opracowanych na podstawie rocznych wskaźników zadań planowych, ustalonych dla przedsiębiorstwa przez jednostkę nadrzędną na podstawie opinii przedsiębiorstwa; w skład ustalonych przez jednostki nadrzędne wskaźników do planu rocznego wchodzi w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw:

- osobowy fundusz płac,
- zysk bądź strata,
- wysokość wpłaty zysku do budżetu bądź wysokość dotacji na pokrycie straty,
- wysokość dotacji budżetowej na inwestycje limitowe,
- limit finansowy na kapitalne remonty,
- suma normatywu środków obrotowych ogółem,

ponadto przedsiębiorstwa widowiskowe otrzymują wskaźniki liczby scen i liczby przedstawień, pozostałe zaś przedsiębiorstwa, w zależności od rodzaju działalności produkcyjnej, usługowej lub handlowej:

- wartość produkcji w cenach zbytu, w tym wartość produkcji przeznaczony na rynek (albo wartość usług lub obrotu),
- ilość produkcji najważniejszych asortymentów, zabezpieczona przydziałami materiałów centralnie rozdzielanych; zakres wskaźników określony zostanie odrębnym zarządzeniem;

w przedsiębiorstwach przemysłowych w skład wskaźników planu rocznego wchodzi nie osobowy fundusz płac, lecz fundusz płac ogółem, łącznie z bezosobowym funduszem płac; wskaźniki określone są bez podziału na kwartały; podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są wymienione wyżej planowane wskaźniki, ustalone przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostały podwyższone w szczegółowych planach, zatwierdzonych przez przedsiębiorstwo;

2) zatwierdzania planów operatywnych kwartalnych lub kwartalno-miesięcznych; w przedsiębiorstwach przemysłowych zatwierdzanie planów operatywnych powinno być dokonywane z uwzględnieniem posiadanego portfela zamówień, jak również wytycznych jednostki nadrzędnej; uruchomienie produkcji może nastąpić wyłącznie na podstawie uzyskanego zamówienia lub oceny rynku; zlecenie przedsiębiorstwu dodatkowych zadań w ciągu roku przez jednostkę nadrzędną może nastąpić tylko za ich zgodą; operatywne plany przedsiębiorstw powinny zapewnić wykonanie planu rocznego we wszystkich jego elementach;

3) w razie braku pokrycia zamówieniami planu w ustalonych asortymentach przedsiębiorstwo jest zwolnione od wykonania planu danego asortymentu; w razie braku możliwości wykonania przez przedsiębiorstwo asortymentów z planu rocznego przedsiębiorstwo może nie wykonać ustalonych asortymentów za zgodą jednostki nadrzędnej i w porozumieniu z odbiorcą; w każdym wypadku obowiązuje przedsiębiorstwo wykonanie planu produkcji towarowej według cen zbytu bądź planu usług lub obrotu;

4) przyjmowania od przedsiębiorstw uspołecznionych i instytucji państwowych oraz rzemiosła zamówień na dostawę nie objętych planem wyrobów z materiałów własnych lub zleciennodawcy albo z odpadów produkcyjnych bądź świadczenia usług, jeżeli ich wykonanie jest możliwe bez uszczerbku dla realizacji planu;

5) uruchamiania produkcji bocznej artykułów rynkowych bez konieczności wydzielania odrębnych komórek organizacyjnych; ustalania cen oraz organizacji zbytu produkcji ubocznej; całkowity zysk z produkcji ubocznej przedsiębiorstw przemysłowych przeznaczony na fundusz zakładowy; produkcji ubocznej nie obejmuje się wskaźnikami planu rocznego i nie zalicza się do jego wykonania; zaliczenie wyrobu do produkcji ubocznej wymaga uzgodnienia z Ministerstwem Kultury i Sztuki;

6) zatwierdzania oraz dokonywania zmian konstrukcji i technologii wyrobów, w szczególności dla uzyskania poprawy jakości i ekonomiczności wyrobów.

§ 2. W zakresie inwestycji i kapitalnych remontów przysługują przedsiębiorstwom uprawnienia do:

1) opracowywania rocznych planów inwestycji limitowych na podstawie planowanych środków finansowych, a dla inwestycji kluczowych — również według wytycznych narodowego planu gospodarczego; dokonywania zmian planu rocznego i opracowywania planów operatywnych